

Vaidava

G C G D7 G
Kad aiz mežiem nogrimst saules starī Padebeši sārtojas.
G G7 C G D G
Eju es, lai Vaidaviņas krastos, Senās atmiņas sirds kavējas.

D G D G
Vaidava, Vaidava, aiznes skumjas zilā jūriņā
D G C G D G
Vaidava, Vaidava, stāsti man par mīlu jaunībā.

Tagad staigājot pa svešu taku,
Domās redzu tikai tevi vien,
Nekad dzīvē nesniegsi man roku,
Zinu to un tā man ļoti žēl.

Vai to domājām kad toreiz abi
Upes krastā sēdējām?
Sapnojām par nākamības dienām
Un par klusām stundām divatā.

Prātā nāk man vakars, kad mēs abi
Plavā ziedus lasījām.
Viss ko teici, likās man tik labi
Sirdī pirmo mīlu izjutām.

Kad pēc gadiem sarma manos matos
Krūtīs klusu smeldzi degs
Tad, kā senāk Vaidaviņas krastos,
Zilos novakaros skumšu es.